

Retten i Glostrups dom af 06-11-2020

Udskriftsdato: 23.8.2022 08:54:15

Emneord: Tilbagebetaling (§ 40a)

Stikord: Mod bedre vidende

Afgørelsesdato: 6.11.2020

Dokumenttype: Dom byret

Ankestyrelsens J.Nr.: 19-16380

Lovgivning: Arbejdsskadeloven

Anden part: Forsikringselskab

Under anke: Se Østre Landsrets dom af 03-11-2021

RETEN I GLOSTRUP DOM

afsagt den 6. november 2020

Sag BS-12933/2019-GLO

Tryg Forsikring A/S
(advokat Marlene Hother Gjedde)

mod

Ankestyrelsen
(advokat Inge Houe)

Biintervenient til støtte for Ankestyrelsen:

[REDACTED]

(advokat Janne Juul Wandal)

Denne afgørelse er truffet af dommer Jakob Friis Nolsø, dommer Henrik Munkholm og kst. dommer Henrik Kirk Tornberg.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 25. marts 2019, angår, hvornår en skadelidt, der efter en arbejdsskade har fået udbetalt mere i erstatning, end hun efter loven er berettiget til, har pligt til at tilbagebetale den overskydende erstatning. Der er tale om en fortolkning af arbejdsskadesikringslovens § 40 a, stk. 1, nr. 3.

Sagsøgeren, Tryg Forsikring A/S, har nedlagt påstand om, at Tryg Forsikring A/S skal tilpligtes at anerkende, at betingelserne for tilbagesøgning af den til [REDACTED] i perioden marts-juli 2018 for meget udbetalte er-

hvervsevnetabserstatning er opfyldt, subsidiært at Tryg Forsikring A/S skal tilpligtes at anerkende, at betingelserne for tilbagesøgning af den til

██████████ i perioden juni-juli 2018 for meget udbetalte erhvervsevnetabserstatning er opfyldt.

Sagsøgte, Ankestyrelsen, har påstået frifindelse, subsidiært hjemvisning.

Oplysningerne i sagen ██████████ var den 6. april 2010 udsat for en arbejdsulykke under sit arbejde som gartner.

Den 12. juli 2011 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen ulykken som en arbejdsskade, og ██████████s erhvervsevnetab har i perioden 2012 til 2018 vekslet mellem 50 og 35 procent. ██████████s beskæftigelse i de enkelte perioder og hendes indtjening og lønning samt erhvervsevnetab fremgår af dette skema:

Dato	Beskæftigelse	Aktuel årlig indtjening	Indtjening uden skaden	Lønning	%	EET (af-rundet)
3. nov. 2012	Ledighedsydelse	191.688,00	374.057,65	182.369,65	48,8	50 %
1. april 2013	Fleksjob	251.072,00	381.042,13	129.970,13	34,1	35 %
1. jan. 2015	Ledighedsydelse	196.523,00	386.474,5	189.951,50	49,1	50 %
1. jan. 2016	Fleksjob	258.599,01	391.906,87	133.307,86	34,0	35 %
1. jan. 2017	Ledighedsydelse	198.828,00	391.906,87	193.078,87	49,3	50 %
1. marts 2018	Fleksjob	259.957,08	408.980,04	149.022,96	36,4	35 %

Som det fremgår af skemaet, blev ██████████s erhvervsevnetab pr. 1. januar 2017 midlertidigt fastsat til 50 procent beregnet på baggrund af forskellen mellem hendes indtjening før arbejdsskaden og hendes indtægt i form af ledighedsydelse. Den 1. marts 2018 blev hun ansat i fleksjob, hvorefter hendes erhvervsevnetabsprocent – igen beregnet på baggrund af forskellen mellem hendes indtjening før arbejdsskaden og hendes indtægt i fleksjobbet – blev fastsat midlertidigt til på 35.

Den 1. marts 2018 orienterede [redacted]s advokat Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, at [redacted] forventede at blive ansat i fleksjob inden for de næstkommende måneder, og den 15. marts 2018 meddelte advokaten Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at [redacted] var blevet ansat i fleksjob pr. 9. marts 2018. Den 10. april 2018 sendte [redacted]s advokat [redacted]s lønseddel for marts 2018 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Ved mail af 23. maj 2018 meddelte Tryg Forsikring A/S Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og [redacted]s advokat, at [redacted] efter at være blevet ansat i fleksjob modtog en for høj erhvervsevnetabserstatning. Tryg Forsikring A/S' mail er sålydende:

"Vi har modtaget løbende orientering, hvoraf det fremgår, at tilskadekomne er ansat i fleksjob fra marts 2018.

Tilskadekomne modtager pt erstatning på 50 procent som følge af jeres afgørelse af 22. marts 2017, hvor han modtog ledighedsydelse.

Da tilskadekomne nu er i fleksjob, har han ret til en lavere erstatning, end da han var på ledighedsydelse, jf. tidligere afgørelse har erstatningen i fleksjob ligget på 35 procent.

Vi gør derfor tilskadekomne opmærksom på, at han modtager en for høj erstatning, og forbeholder os ret til tilbagebetaling.

Vi beder jer derfor tage stilling til tilbagebetaling efter lovens § 40a, stk. 1, nr. 3, hvorefter "Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse om tilbagebetaling, 3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov."

Af bemærkningerne fremgår, "Bestemmelsen kan f.eks. anvendes, når tilskadekomne modtager en løbende erstatning for tab af erhvervsevne, og de erhvervsmæssige forhold efterfølgende ændrer sig således, at den løbende erstatning skal nedsættes eller bortfalde."

Vi er opmærksomme på, at tilskadekomne har været hurtig til at oplyse om sine ændrede erhvervsmæssige forhold. Vi mener dog, at dette ikke kan tillægges vægt, da det ikke fremgår af i § 40a, stk. 1, nr. 3, at man kan undgå tilbagebetaling ved at medvirke til oplysning af sin sag.

Tilskadekomne modtager en for høj erstatning (uberettiget), og med denne mail, modtager han den mod bedre vidende. Betingelserne for tilbagebetaling må således være opfyldt.”

Den 1. juni 2018 sendte [redacted] advokat en mail med følgende indhold til Tryg Forsikring A/S:

”Vedhæftet fremsendes til din orientering kopi af mail af 22. maj 2018 [rettelig 23. maj 2018] fra Tryg Forsikring samt kopi af min mail af dags dato til samme.

Jeg kan selvfølgelig ikke vide, hvad Arbejdsmarkedets Erhvervssikring gør nu i forhold til et eventuelt tilbagesøgningskrav, men det er bestemt ikke min opfattelse, at du har handlet mod bedrevidende, da vi har holdt godt styr på flexjobtilkendelsen samt orienteret Arbejdsmarkedets Erhvervssikring herom, ligeså snart vi modtog den.”

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bestemte ved afgørelse af 25. juli 2018, at [redacted]s endelig tab af erhvervsevne skulle fastsættes til 35. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf samtidig afgørelse om, at [redacted] ikke skulle tilbagebetale den for meget udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne for perioden marts–juli 2018.

Tryg Forsikring A/S påklagede afgørelsen om, at [redacted] ikke skulle tilbage noget beløb til forsikringselskabet, til Ankestyrelsen, som den 17. oktober 2018 stadfæstede Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse. Ankestyrelsens begrundelse er sålydende:

”Begrundelsen for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at du ikke skal betale for meget udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne tilbage.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi har lagt til grund, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 22. marts 2017 traf afgørelse om midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne på 50 procent fra den 1. januar 2017, med revision den 1. februar 2018.

Den 1. februar 2018 påbegyndte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring deres revision af sagen ved at fremsende et spørgeskema til dig.

Den 9. februar 2018 oplyste din advokat, at du forsat var på ledighedsydelse, og at du forventede at starte i fleksjob på et værksted den 1. marts 2018.

Den 1. marts 2018 besvarede du et spørgeskema fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Din advokat oplyste, at du forventede at blive ansat i et fleksjob inden for de næstkommende måneder, og at advokaten ville vende tilbage, når der forelå en ansættelseskontrakt.

Den 15. marts 2018 sendte din advokat en kopi af ansættelseskontrakten.

Vi lægger vægt på, at sagen var under behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, da du påbegyndte dit fleksjob den 1. marts 2018. Du kunne derfor med rette have en forventning om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring selv ville undersøge din erhvervsmæssige situation og tage højde for, at du var startet i fleksjob ved deres afgørelse.

Vi lægger også vægt på, at det ikke skyldes dine forhold, at afgørelsen om erstatning for tab af erhvervsevne først træffes omkring 5 måneder efter revisionens påbegyndelse, men sagsbehandlingstiden hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Herudover lægger vi vægt på, at du løbende har orienteret Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, at du ville fremsende yderligere oplysninger til sagen.

Vi vurderer, at du har overholdt din oplysningspligt, da du i forbindelse med revisionen oplyser Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om, at du formentlig er tilkendt fleksjob pr. 1. marts 2018. Du har ikke afgivet urigtige oplysninger, og du har ikke undladt at afgive oplysninger.

Vi vurderer videre, at du ikke har haft anledning til at tro, at du skulle gøre yderligere efter indsendelsen af ansættelseskontrakten, idet du måtte have en berettiget forventning om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring var i gang med at behandle sagen.

Endelig lægger vi vægt på, at du ikke kan forudsættes at have viden om beregningen af erstatningen for tab af erhvervsevne og at du således ikke kunne vide om og i hvilket omfang den udbetalte erstatning oversteg det beløb du var berettiget til.”

Det kan lægges til grund som ubestridt, at [REDACTED] i perioden marts-juli 2018 har modtaget samlet 20.465 kr. mere i erstatning, end hun efter arbejdsskadesikringsloven har været berettiget til.

Retsgrundlag

Arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, nr. 3, er sålydende:

”§ 40 a. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

...

3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.”

Bestemmelsen er affattet ved lov nr. 186 af 18. marts 2009. I lovforslagets almindelige bemærkninger er anført blandt andet (jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, s. 2572 f.):

”2.7. Tilbagebetaling af erstatning

2.7.1. Gældende ret

Arbejdsskadesikringsloven indeholder i dag ikke regler om tilbagebetaling af erstatning m.v.

I forbindelse med behandlingen af konkrete skadesager kan Arbejdsskadestyrelsen træffe en række afgørelser om tilskadekomnes eller efterladdes rettigheder og pligter efter loven. Herunder kan Arbejdsskadestyrelsen træffe afgørelse om tilbagebetaling af erstatning.

Afgørelser om tilbagebetaling er truffet med hjemmel i dansk rets almindelige regler om tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte ydelser (condictio indebiti).

Efter disse regler kan et fejlagtigt udbetalt beløb kun kræves betalt tilbage, når:

- Modtageren af beløbet indså eller burde indse, at der forelå en fejl. Hvis modtageren har været i god tro vil tilbagebetaling normalt ikke kunne ske.
- Ydelsen må ikke være bestemt til almindelige leveomkostninger så som pension, understøttelse og underholdsbidrag.

Praksis er beskrevet i Ankestyrelsens principafgørelse SM U 13-97 som kan findes på Ankestyrelsens hjemmeside.

...

Til nr. 9

Ved forslaget kodificeres den hidtidige praksis med hensyn til tilbagebetaling af erstatning m.v.

Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter loven. Det er en forudsætning, at den manglende oplysning har medført, at Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen har truffet en anden afgørelse end den, der ville være truffet, hvis den manglende oplysning havde foreligget.

Det foreslås videre, at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger efter loven. Det er også her en forudsætning, at den urigtige oplysning har medført, at der er truffet en anden afgørelse end den, der ville være truffet, hvis den rigtige oplysning havde foreligget.

Efter lovens § 38 skal tilskadekomne medvirke ved sagsoplysningen. Efterladte skal afgive oplysninger, der belyser omfanget af afdødes forsørgelse over for den efterladte og efterladtes muligheder for at forsørge sig selv.

Endelig foreslås det, at der kan træffes afgørelse om tilbagebetaling, når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt, mod bedre vidende, uberettiget har modtaget ydelser efter loven. Denne bestemmelse kan for eksempel anvendes, når tilskadekomne modtager en løbende erstatning for tab af erhvervsevne og de erhvervsmæssige forhold efterfølgende ændrer sig således, at den løbende erstatning skal nedsættes eller bortfalde.

Efter lovens § 42, stk. 2, påhviler der modtageren af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter § 17 en pligt til at underrette forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Arbejdsskadestyrelsen om enhver forandring i de erhvervsmæssige forhold, der kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af erstatningen. Tilskadekomne underrettes om denne pligt i forbindelse med tilkendelse af erstatningen for tab af erhvervsevne."

Af Ankestyrelsens principafgørelse SM U 13-97, som der er henvist til i lovbemærkningerne, fremgår følgende:

"Resume:

Arbejdsskadeforsikringsloven indeholder ikke bestemmelser om tilbagebetaling af et fejlagtigt udbetalt beløb. Afgørelser om tilbagebetaling af så

danne ydelser er derfor truffet med hjemmel i dansk rets almindelige regler om tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte ydelser (condictio indebiti).

Ankestyrelsen har kompetence til at påkende Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte ydelser, der er truffet efter reglerne om condictio indebiti, når der til grund for ydelserne ligger afgørelser, som Ankestyrelsen har kompetence til at behandle efter klagereglerne i arbejdsskadeforsikringslovens § 54.

Der blev lagt vægt på en tidligere tilkendegivelse fra Folketingets Ombudsmand, hvorefter Ankestyrelsen er forpligtet til at inddrage almindelige ulovbestemte forvaltningsretlige synspunkter og almene formueretlige synspunkter, når den konkrete afgørelse ikke kan træffes alene på grundlag af den sociale lovgivning.

Der blev endvidere lagt vægt på, at Ombudsmanden har udtalt, at en klageinstans som udgangspunkt har kompetence til at tage stilling til alle spørgsmål vedrørende underinstansens sagsbehandling. Der skal således være holdepunkter i lov eller lovforarbejder for at dette udgangspunkt er fraveget, for at det ikke skal gælde. Ankestyrelsen fandt, at det ikke var tilfældet.

Efter reglerne om condictio indebiti kan et fejlagtigt udbetalt beløb kun kræves tilbage, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Modtageren af beløbet indså eller burde indse, at der forelå en fejl. Hvis modtageren har været i god tro vil tilbagesøgning efter grundsætningen om condictio indebiti normalt ikke kunne ske.
2. Ydelsen må ikke være bestemt til almindelige leveomkostninger så som pension, understøttelse og underholdsbidrag.

I sag nr. 1 fandt Ankestyrelsen, at der ikke var grundlag for at kræve et fejlagtigt udbetalt beløb på 44.022 kr. tilbagebetalt.

Der blev lagt vægt på, at skadelidte havde modtaget beløbet i god tro, idet beløbet blev udbetalt i en periode, hvor han modtog ydelser i henhold til flere breve fra Arbejdsskadestyrelsen om beregning og udbetalinger af ydelser. Brevene var vanskeligt gennemskuelige. Skadelidte havde oplyst, at han mente, der var tale om efterbetaling af et rentebeløb. Der blev endelig lagt vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen først efter 1 1/2 år blev opmærksom på fejlen og krævede beløbet tilbagebetalt. Arbejdsskadestyrelsen måtte herefter anses for at være nærmest til at bære risikoen for fejludbetalingen.

I sag nr. 2 fandt Ankestyrelsen, at der var grundlag for at kræve et fejlagtigt udbetalt beløb på 18.125 kr. tilbagebetalt.

Der blev lagt vægt på, at skadelidte måtte anses for at have modtaget beløbet i ond tro, idet skadelidte siden februar 1996 havde fået udbetalt et fast månedligt beløb på omkring 3.600 kr. Det forhold, at skadelidte sammen med den løbende ydelse for juli 1996 fik udbetalt et beløb på 18.125 kr. bevirkede, at han burde have indset, at der var tale om en fejl, idet der var tale om en markant afvigelse fra det beløb, skadelidte sædvanligvis fik udbetalt. Der blev endelig lagt vægt på, at Arbejdsskadestyrelsen efter kort tid blev opmærksom på fejlen og krævede beløbet tilbagebetalt.”

Under behandlingen af lovforslaget afgav Ankestyrelsen et hørings svar af 28. november 2008, hvoraf fremgår blandt andet (jf. bilag 1 til lovforslag nr. 88 samling 2008-09, hørings svarene, s. 4):

”I § 1, nr. 10, er foreslået regler om tilbagebetaling. I den sociale lovgivning forudsætter et tilbagebetalingskrav, at der er udbetalt ydelser med urette, jf. også den foreslåede § 40 a, stk. 1, nr. 3. Det forekommer uklart, hvorfor § 40 a, stk. 1, nr. 1 og 2 er formuleret anderledes. Det bemærkes endvidere, at afgørelserne om tilbagebetaling ikke vil tjene som fundament i inddrivelsesøjemed.”

I Beskæftigelsesministeriets høringsnotat af 25. november 2008 blev der som svar anført følgende (jf. bilag 1 til lovforslag nr. 88, samling 2008-09, hørings svarene, s. 12):

”Ankestyrelsen har anført, at den foreslåede bestemmelse ikke er i overensstemmelse med anden social lovgivning.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse angiver i stk. 1, nr. 1 og 2, hvilke situationer, der danner grundlag for tilbagebetaling. Det er en naturlig forudsætning for at anvende bestemmelsen, at tilskadekomne eller efterladte har modtaget beløbet med urette.

Forslaget er båret af et ønske om at præcisere de situationer, hvor tilbagebetaling kan kræves. Den præcise beskrivelse af de situationer, der danner grundlag for tilbagebetaling fastholdes. Ankestyrelsens bemærkning om, at beløbet skal være modtaget med urette, er omfattet for

forslaget til stk. 1, nr. 3. Ankestyrelsen bemærkning på dette punkt har derfor ikke dannet grundlag for ændring af lovforslaget.”

Under behandlingen af lovforslaget afgav Forsikring & Pension sålydende høringssvar af 19. november 2008 (jf. bilag 1 til lovforslag nr. 88, samling 2008-09, høringssvarene, s. 21-22):

”Forsikring & Pension ser i øvrigt gerne, jf. lovudkastets § 1, nr. 10, at der i arbejdsskadesikringsloven åbnes mulighed for, at et arbejdsskadeforsikringsselskab gives adgang til på egen hånd at stoppe udbetalingen af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne, hvis selskabet konstaterer, at skadelidte uretmæssigt oppebærer ydelsen. Det er herved forudsat, at arbejdsskadeforsikringsselskabet i givet fald har en forpligtelse til øjeblikkelig dels at underrette Arbejdsskadestyrelsen om beslutningen, dels at meddele skadelidte, at en sådan underretning er sket.

Med den nuværende retstilstand er arbejdsskadeforsikringsselskabet forpligtet til at fortsætte udbetalingen af ydelsen, indtil Arbejdsskadestyrelsen har truffet afgørelse om ophør dermed. På grund af sagsbehandlingstiden i Arbejdsskadestyrelsen kan det i visse tilfælde ikke undgås, at udbetalingen pågår længere end berettiget.

Ganske vist giver lovudkastets § 1, nr. 10, Arbejdsskadestyrelsen adgang til at træffe afgørelse om tilbagebetaling, når visse nærmere angivne betingelser er opfyldt. Men så vidt ses, kan beløb, der medgår til dækning af almindelige leveomkostninger, ikke kræves tilbagebetalt, jf. bemærkningerne til den omhandlede bestemmelse. Dette indebærer efter Forsikring & Pensions opfattelse, at et uberettiget modtaget beløb form af en løbende erhvervsevnetaberstatning som udgangspunkt ikke vil kunne kræves tilbagebetalt. Derfor må det så vidt muligt undgås, at sådanne betalinger i det hele taget finder sted.

Ganske vist følger det af § 42, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, at modtageren af en løbende ydelse for tab af erhvervsevne skal underrette arbejdsskadeforsikringsselskabet og Arbejdsskadestyrelsen om enhver forandring af vedkommendes forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af ydelsen. Det er imidlertid erfaringen blandt arbejdsskadeforsikringsselskaberne, at de skadelidte ikke altid er vidende om eller opmærksomme på denne forpligtelse.”

Beskæftigelsesministeriet afgav den 25. november 2008 følgende høringssvar (bilag 1 til lovforslag nr. 88 samling 2008-09, høringssvarene, s. 12):

”Forsikring & Pension (støttet af Finanssektorens Arbejdsgiverforening) har i tilknytning til forslaget til § 1, nr. 10, [indførelsen af § 40a] foreslået, at der skabes hjemmel til, at forsikringsselskaberne på egen hånd kan stoppe udbetalingen af en løbende erstatning for tab af erhvervsevne, uden at afvente Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, hvis selskabet konstaterer, at tilskadekomne uretmæssigt oppebærer ydelsen. Det foreslås samtidig, at forsikringsselskaberne får pligt til at underrette Arbejdsskadestyrelsen om beslutning og at underrette tilskadekomne om, at man har underrettet Arbejdsskadestyrelsen.

Det bemærkes, at det er et grundlæggende princip i arbejdsskadesikringsloven, at alle afgørelser om tilskadekomnes ret til erstatning træffes af Arbejdsskadestyrelsen. Forslaget fra Forsikring og Pension har ikke dannet grundlag for justering af lovforslaget, da det ikke findes hensigtsmæssigt at fravige dette princip.”

Parternes synspunkter

Tryg Forsikring A/S har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet af 6. april 2020, hvoraf fremgår blandt andet, idet bilagshenvisninger og citater af lovforarbejder er udeladt:

”Til støtte for de nedlagte påstande gøres det gældende, at skadelidte i perioden marts – juli 2018 modtog en højere erstatning, end der tilkommer hende efter arbejdsskadesikringsloven (uberettiget), og at hun var, eller i hvert fald burde være, vidende herom (mod bedre vidende). Dermed er betingelserne for tilbagebetaling i medfør af arbejdsskadesikringslovens § 40a, stk. 1, nr. 3, opfyldt.

Skadelidte har modtaget for meget i erstatning

Skadelidte modtog i perioden januar 2017 – juli 2018 erstatning for et midlertidigt erhvervsevnetab på 50 %, uanset at hun i perioden marts – juli 2018 alene var berettiget til erstatning for et midlertidigt erhvervsevnetab på 35 %. Dermed har skadelidte i denne periode modtaget en højere ydelse, end hun efter arbejdsskadesikringsloven er berettiget til.

Dette er ubestridt.

Skadelidte var ikke i god tro

Skadelidte er gentagne gange i en række afgørelser blevet gjort tydeligt bekendt med de generelle krav, der stilles for retten til erhvervsevnetab samt bekendt med, at der kunne ske ændringer i hendes ret til erstatning, hvis hendes erhvervsmæssige forhold ændrede sig. Endvidere er skadelidte blevet gjort tydeligt bekendt med, at

erhvervsevnetabserstatningen for en person i fleksjob hænger nøje sammen med pågældendes indtjening i fleksjobbet/ledighedsydelsen, da den udelukkende er baseret på den lønnedgang, skadelidte har oplevet som følge af arbejdsskaden.

Således blev skadelidte ved afgørelse af 26. oktober 2011 ... ikke tilkendt nogen erhvervsevnetabserstatning, selvom hun var i fleksjob, idet hendes lønnedgang efter overgangen til fleksjob – sammenholdt med indtjeningen før arbejdsskaden – var på mindre end 15 %.

I afgørelse af 22. marts 2017 ... fremgår blandt andet ...:

”Du er på grund af arbejdsskaden visiteret til fleksjob. Dit fleksjob er bevilget midlertidigt, og din erhvervsmæssige situation er dermed ikke endelig afklaret. Vi har derfor truffet en midlertidig afgørelse om tab af erhvervsevne.

Dit aktuelle erhvervsevnetab er fastsat ud fra forskellen mellem hvad du kunne have tjent i dag, hvis arbejdsskaden ikke var sket, og lønnen i fleksjobbet inklusive det kommunale tilskud og ledighedsydelse de perioder du modtog ledighedsydelse.

Du modtager fra 1. januar 2017 igen ledighedsydelse.

Du har skiftet mellem arbejde og ledighedsydelse, og vi har derfor beregnet dit tab for flere perioder:”

...

Da skadelidte den 1. marts 2018 overgik fra ledighedsydelse til fleksjob med en månedlig indtjening på kr. 21.663,09 må det have stået hende klart – eller burde i hvert fald have stået hende klart – at det havde en betydning for størrelsen af hendes erhvervsevnetabserstatning, ligesom det havde haft de foregående fire gange, hvor hun var overgået mellem fleksjob og ledighedsydelse.

Skadelidte var således bekendt med den helt grundlæggende mekanisme, at en højere indtjening medførte en tilsvarende nedsættelse af den løbende erhvervsevnetabserstatning.

Dermed burde det have stået skadelidte klart, at hendes øgede indkomst pr. 1. marts 2018, hvor hun atter påbegyndte fleksjob, ligesom i alle de tidligere perioder ville have en effekt på fastsættelsen af den – samtidige – løbende erhvervsevnetabserstatning.

Dette gælder desto mere, idet indtjeningen i det nye fleksjob var næsten lig indtjeningen i de to tidligere fleksjob, hvorfor hun må have indset, at erhvervsevnetabserstatningen ville blive reguleret tilsvarende.

13

Det bemærkes i den forbindelse, at de præcise udregninger – herunder indtjeningen i de tidligere fleksjob – fremgår af arbejds-skademyndighedernes afgørelser.

Samtidig bemærkes, at skadelidte kontinuerligt var repræsenteret ved advokat, der må antages at have vejledt hende om indholdet af afgørelserne og sammenhængen mellem hendes indtjening og størrelsen af erhvervsevnetabet.

Særligt for så vidt angår perioden juni – juli 2018

Det følger af såvel administrativ praksis som domspraksis, at et forsikrings-selskab kan tage konkret forbehold for tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning.

Ved e-mail af 23. maj 2018 ... tog Tryg Forsikring netop forbehold i denne sag, idet man meddelte skadelidte, at hun grundet de ændrede erhvervsmæssige forhold modtog en for høj erstatning.

Det fremgår indledningsvist af e-mailen, at den er foranlediget af skadelidtes forandrede, erhvervsmæssige situation, idet hun i marts 2018 var kommet i fleksjob. Videre fremgår, at hun aktuelt modtog en erstatning på 50 %, som var beregnet på baggrund af hendes indtjening i form af ledighedsydelse, men at hun nu – hvor hun (igen) var i fleksjob – havde ret til en lavere erstatning, eksemplificeret ved henvisningen til, at erstatningen i tidligere perioder i fleksjob havde ligget på 35 %.

Herefter fremgår det eksplicit, at formålet med e-mailen var at gøre skadelidte opmærksom på, at hun modtog en for høj erstatning, og at Tryg forbeholdt sig ret til tilbagebetaling.

Det gøres på den baggrund gældende, at forbeholdet har en så konkret og udførlig karakter, at skadelidte efter modtagelsen heraf ikke kan have været i tvivl om, at hun modtog for meget i erstatning, at dette skyldtes hendes ændrede erhvervsmæssige forhold, og at Tryg tog forbehold for tilbagebetaling af den for meget udbetalte erstatning.

Dermed har sagsøger fulgt den af Ankestyrelsen i principafgørelse U-1199 dikterede fremgangsmåde i en situation, hvor alle involverede parter er

klar over, at skadelidte modtager for meget i erstatning, men hvor forsikringsselskabet, jf. samme principafgørelse, ikke har nogen selvstændige handlemuligheder.

Sammenfattende gøres det gældende, at skadelidte uberettiget og mod bedre vidende modtog en for høj erhvervsevnetabsersstatning (50 %) i peri14

oden marts 2018 – juli 2018, subsidiært og i hvert fald i perioden fra juni 2018 – juli 2018, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf den korrekte afgørelse for perioden.

Lovens § 40a, stk. 1, nr. 3, betinger ikke, at der er noget at bebrejde skadelidte, men må ses i lyset af det i forarbejderne udtrykkeligt fremhævede hensyn til, at skadelidte får det, han er berettiget til efter loven, hverken mere eller mindre. Således er denne situation – hvor skadelidte modtager en løbende erstatning for tab af erhvervsevne og de erhvervsmæssige forhold efterfølgende ændrer sig således, at den løbende erstatning skal nedsættes eller bortfalde – netop det eksempel, der i forarbejderne nævnes til at belyse anvendelsesområdet for § 40a, stk. 1, nr. 3.

Det forhold, at et forsikringsselskab kan kræve for meget udbetalt erstatning tilbage i en situation som denne, hvor skadelidtes forhold har ændret sig, har da også alene den konsekvens, at skadelidte ikke bliver *over-kompenseret* i en fuldstændig vilkårlig periode (den aktuelle sagsbehandlingstid hos arbejdsskademyndighederne), idet forsikringsselskabet ikke har nogen mulighed for at stoppe eller nedsætte udbetalingen.

Tilsvarende bliver skadelidte heller ikke *under-kompenseret*, når de ændrede erhvervsmæssige forhold medfører en indtægtsnedgang og ret til en højere erstatning (som eksempelvis en overgang fra fleksjob til ledighedsydelse), idet denne da tilkendes med tilbagevirkende kraft, hvorefter forsikringsselskabet efterbetaler den manglende erstatning.

Dette resultat, nemlig at skadelidte ikke over-kompenseres i en vilkårlig periode, forekommer ikke kun mest rimeligt, men også i bedst overensstemmelse med arbejdsskadesikringslovens forarbejder og motiver.”

Ankestyrelsen har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet af 8. april 2020, hvoraf fremgår blandt andet, idet blandt

andet bilagshenvisninger og citater af lovforarbejder og korrespondance er udeladt:

”Ankestyrelsen gør overordnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 17. oktober 2018 ...

Tryk har bevisbyrden for, at der er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse og således bevisbyrden for, at skadelidte modtog den for meget udbetalte erstatning ”mod bedre vidende”, jf. § 40 a, stk. 1, nr. 3. Tryk har ikke løftet denne bevisbyrde.

Skadelidte burde ikke indse sammenhængen mellem ansættelse i fleksjob og en erhvervsevnetabsprocent på 35 og modtagelse af ledighedsydelse og en erhvervsevnetabsprocent på 50. Selv hvis skadelidte måtte indse en sådan sammenhæng, er betingelserne for tilbagebetaling ikke opfyldt. Når skadelidte havde opfyldt sin oplysningsforpligtelse, kunne hun med rette gå ud fra, at den erstatning, som hun modtog, var korrekt, indtil der forelå en ny afgørelse om en anden erstatning.

3.1 Skadelidtes viden

Skadelidte burde ikke indse, at hun efter tiltrædelsen af det nye fleksjob i marts 2018 modtog for meget i erstatning for erhvervsevnetab. Det gælder uanset, at de tidligere erhvervsevnetabsprocenter havde fulgt en systematik, hvorefter hun modtog erstatning svarende til et tab på 50 %, når hun modtog ledighedsydelse, og 35 % når hun var i fleksjob.

Det er ikke selve tilkendelsen af henholdsvis den ene eller den anden ydelse, der afgør procentsatsen, men derimod den indtjening skadelidte havde i de forskellige perioder. Afgørende for den erstatning, som skadelidte havde ret til efter tiltrædelsen af det nye fleksjob i marts 2018, var ikke den tidligere fastsatte procentsats på 35, men derimod indtjeningen i det nye fleksjob. At skadelidte tiltrådte et nyt fleksjob, betyder således ikke i sig selv, at erstatningen på ny skulle nedsættes til 35 %.

Skadelidte kunne imidlertid ikke forudsættes at være bekendt med, hvordan erhvervsevnetabsprocenten/-erstatningen beregnes. For at skadelidte kunne vide, at skadelidte var berettiget til et mindre beløb fra marts 2018, end skadelidte fik udbetalt, ville det have forudsat, at skadelidte satte sig ind i og forstod beregningerne for de tidligere perioder.

Det kan ikke kræves af de skadelidte generelt, og det kan ikke kræves af skadelidte i nærværende sag. Skadelidte er gartner og har dermed ingen

særlige forudsætninger for at kende og forstå regler om beregning af erhvervsevnetabserstatning, betydningen af myndighedernes sagsbehandlingstid eller andre i øvrigt relevante forhold for sagen.

Det skal herudover indgå, at skadelidte fik udbetalt beløb både som erhvervsevnetabserstatning, som løn under fleksjob, som flekslønstilskud og, når skadelidte ikke var i fleksjob, som ledighedsydelse. Der var derfor mange forskellige udbetalingsbreve at holde øje med, hvilket har medvirket til at vanskeliggøre overblikket. Desuden blev årslønnen korrigeret undervejs i sagsbehandlingen af Ankestyrelsen ..., hvilket førte til ændringer i tidligere udregnede erstatninger ... Også dette har kompliceret sagen.

Hertil kommer, at beløbet, som skadelidte fik udbetalt for meget, ifølge stævningen var 20.465,- kr. før skat, hvilket fordelt over 5 måneder (marts til juli) ikke har en så ekstraordinær størrelse, at saldoen på hendes konto i sig selv gav hende anledning til at undersøge, om hun modtog for meget.

Det kan videre ikke kræves, at skadelidte indså, at en forestående afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke kun skulle have virkning for fremtiden, men også bagudrettet. Skadelidte kan ikke kræves at have viden om regler om tilbagevirkende kraft eller betydningen af myndighedernes sagsbehandlingstid.

Tryg har i Trygs påstandsdokument, s. 7, henvist til, at skadelidte kontinuerligt var repræsenteret ved advokat, der må antages at have vejledt skadelidte om afgørelserne og sammenhængen mellem hendes indtjening og størrelse af erhvervsevnetabet. Dette er imidlertid ikke dokumenteret. Tryg har bevisbyrden for, at skadelidte modtog den for meget udbetalte erhvervsevnetabserstatning mod bedre vidende, og denne bevisbyrde kan ikke løftes med henvisning til antagelser om, hvad skadelidtes advokat vejledte skadelidte om.

I vurderingen af, hvad skadelidte burde have indset, skal indgå, at den ydelse, der udbetales, tjener til forsørgelse. Det er særligt byrdefuldt for en skadelidte, hvis vedkommende ikke kan forudsætte at være berettiget til sådan erstatning, når den udbetales i henhold til en afgørelse truffet af arbejdsskademyndighederne. Indrettelseshensyn taler således imod tilbagebetaling.

3.2 Trygs forbehold for tilbagebetaling i mail af 23. maj 2018 ...

Det forhold, at Tryg i maj 2018 skrev til skadelidte, at skadelidte fik for meget i erstatning ..., bragte ikke skadelidte i den fornødne onde tro. Mailen indeholder ikke nogen beregninger baseret på skadelidtes aktuelle

indtægtsforhold, der som nævnt ovenfor er afgørende for erhvervsevnetabsprocentens og erhvervsevnetabsberstatningens størrelse, men var baseret på en forventning om, at procenten skulle nedsættes i samme omfang som tidligere.

Mailen gjorde derfor ikke, at skadelidte burde vide, at hun modtog for meget i erstatning, endsige at hun måtte indse, at hun ikke var berettiget frem til der forelå en ny afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det bemærkes herved, at de påberåbte højesteretsafgørelser, U.2018.1149H og U.2018.1156H, ikke vedrørte løbende ydelser, der tjente til forsørgelse.
17

Tryg har anført, at skadelidte, der var repræsenteret af advokat, må antages at være blevet vejledt af advokaten om indholdet af mailen af 23. maj 2018 ..., og at hun efter modtagelsen af forbeholdet, ikke har kunnet været i tvivl om, at hun modtog for meget i erhvervsevnetabsberstatning, og at det skyldtes hendes ændrede erhvervsmæssige forhold.

Skadelidtes advokat vejledte skadelidte om mailen fra Tryg. Advokaten sendte således den 1. juni 2018 en mail ... til skadelidte, hvor advokaten anførte følgende:

...

Om noget gav advokatens mail skadelidte anledning til at tro, at hun herefter kunne afvente en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Mailen gav i hvert fald ikke skadelidte anledning til i forlængelse af Trygs mail af 23. maj 2018 ... at tro, at skadelidte uberettiget modtog for meget i erstatning.

Ankestyrelsen forstår Trygs anbringender således, at Tryg – udover at gøre gældende, at skadelidte i øvrigt var i ond tro, og at Trygs forbehold var tilstrækkeligt konkret og udførligt begrundet til at sætte skadelidte i ond tro – også gør gældende, at Tryg, uanset om skadelidte allerede var (eller som følge af henvendelsen med forbeholdet kom) i ond tro, kunne sikre sig et tilbagebetalingskrav ved at tage forbehold for tilbagebetaling, da et forbehold i sig selv giver ret til tilbagebetaling, når skadelidte modtager løbende ydelse, men hvor skadelidtes forhold har ændret sig på en sådan måde, at det må antages at have betydning for den løbende erstatning.

Tryg har henvist til Ankestyrelsens principafgørelse U-11-99, sag nr. 3 til støtte for, at et forsikringsselskab kan tage gyldigt forbehold for tilbagebetaling i en situation, hvor skadelidte modtager en løbende ydelse,

men hvor skadelidtes forhold har ændret sig på en sådan måde, at det må antages at have betydning for den løbende erstatning.

Principafgørelsen indebærer imidlertid ikke en fravigelse af bestemmelsen i arbejdsskadesikringslovens § 40a, der gør op med de tilfælde, hvor der kan kræves tilbagebetaling.

I passagen i principafgørelsen angives det, at der "[...] efter en konkret vurdering af de ændrede forhold [...]" vil være mulighed for at udbetale med forbehold om tilbagebetaling i tiden indtil, der er truffet ny afgørelse. Dette må nærliggende forstås således, at hvis det følger af en vurdering af de ændrede indtægtsforhold, at skadelidte bør indse, at skadelidte efter ændringen af forholdene modtager for meget i erstatning, er det muligt for forsikringsselskabet at udbetale den løbende ydelse med forbehold om tilbagebetaling. Derimod følger det modsætningsvis af passagen, at det ikke er muligt i ethvert tilfælde at tage forbehold for tilbagebetaling. Dette afhænger af de konkrete omstændigheder.

Afgørende for, om et forbehold får den for selskabet ønskede virkning, er dermed, om skadelidte er i god eller ond tro om, at han modtog for meget i erhvervsevnetabserstatning. Der skal således foretages en konkret vurdering heraf, og en skadelidt kommer ikke i ond tro, allerede fordi forsikringsselskabet har sendt et forbehold.

Principafgørelse U-11-99 ville ikke kunne forenes med den øvrige praksis om tilbagebetaling af erhvervsevnetabserstatning eller med § 40 a, som kodificerede tidligere praksis, hvis den skulle forstås således, at det generelt var muligt at opnå ret til tilbagebetaling ved at sende skadelidte en meddelelse om forbehold for tilbagebetaling.

Efter § 40 a, som blev indført ved lov nr. 186 af 18. marts 2009, som Ankestyrelsens afgørelse af 17. oktober 2018 ... er truffet på grundlag af, er det således en forudsætning for tilbagebetaling, at skadelidte har handlet eller modtaget ydelser mod bedre vidende.

Også i de almindelige bemærkninger (Folketingstidende 2008-09, Till. A, s. 2572 f.) er det anført, at det er en forudsætning for tilbagebetaling, at skadelidte er i ond tro (mod bedre vidende):

...

I et hørings svar af 28. november 2008 fra Ankestyrelsen ... anførte Ankestyrelsen bl.a. følgende:

...

I beskæftigelsesministeriets høringsnotat af 25. november 2008 ... blev der som svar anført følgende:

...

Det fremgår således også, at formålet med § 40 a ikke var at udvide mulighederne for at søge tilbagebetaling, men derimod at præcisere i hvilke situationer, der kan kræves tilbagebetaling. Forarbejderne bekræfter dermed også, at § 40 a er udtømmende, jf. tilsvarende Østre Landsret i U.2014.3266Ø og principafgørelserne 149-10 og 96-12.

Der er ikke anført noget i forarbejderne om, at forsikringsselskaberne generelt skulle kunne sikre sig et tilbagebetalingskrav ved at tage forbehold for tilbagebetaling.

I øvrigt bemærkes, at der i høringssvarene i forbindelse med lovforslaget blev udtrykt bekymring fra Forsikring & Pension om, at arbejdsskadeforsikringsselskaberne med retstilstanden var forpligtede til at fortsætte udbetalingen af ydelsen, selvom skadelidte ikke længere var berettiget til det udbetalte. I høringssvar af 19. november 2008 fra Forsikring & Pension ... anførte Forsikring & Pension således bl.a. følgende:

...

I beskæftigelsesministeriets høringsnotat af 25. november 2008 ... blev der som svar anført følgende:

...

Beskæftigelsesministeriet var således opmærksom på bekymringen for, at der løbende kunne blive udbetalt erstatning uberettiget, og på forsikringsselskabernes ønske om at kunne stoppe udbetalingen, men valgte bevidst ikke at ændre lovforslaget men at opretholde den hidtidige ordning. Der blev heller ikke i den forbindelse anført noget om, at forsikringsselskaberne skulle kunne tage forbehold for tilbagebetaling, frem til det tidspunkt, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse.

Således kan heller ikke rimelighedsbetragtningerne nævnt af Tryg (at en retsstilling, hvor forsikringsselskaber i månedsvis – afhængig af den aktuelle sagsbehandlingstid hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – skal udbetale erstatning i henhold til en afgørelse, som efterfølgende bliver delvist ændret, uden at kunne få beløbet tilbagebetalt, er åbenbart urimelig og i strid med forarbejderne til bestemmelsen) føre til, at der skulle gælde en bredere adgang for at søge tilbagebetaling.

Det er i den forbindelse åbenlyst, at der vil være en vis sagsbehandlingstid, når der på baggrund af ændringer i de underliggende erhvervsmæssige forhold skal tages stilling til, om en midlertidig afgørelse skal videreføres eller ændres. Afgørelsen kan ikke træffes samtidig med, at ændringen i de underliggende forhold indtræder. Dette har imidlertid ikke givet lovgiver anledning til i videre omfang, end det fremgår af § 40a, at tilgodese forsikringsselskaberne.

På baggrund af ovenstående må det lægges til grund, at Tryg kun har et krav på tilbagebetaling, hvis Tryg kan dokumentere, at skadelidte modtog den for meget udbetalte erhvervsevnetabserstatning mod bedre vidende. Enten således, at Tryg dokumenterer, at skadelidte uanset Trygs e-mail af 23. maj 2018 ... modtog for meget i erhvervsevnetabserstatning mod bedre vidende, eller således, at Tryg dokumenterer, at Trygs e-mail af 23. maj 2018 ... i sig selv havde en så konkret og udførlig karakter, at skadelidte herved fik kendskab til, at skadelidte modtog for meget i erhvervsevnetabserstatning. I den forbindelse bemærkes, at kravene til en sådan meddelelse fra Tryg må være særligt strenge, for at det kan føre til, at Tryg har ret til tilbagebetaling, jf. det i afsnit 4.2 anførte.

I sager om erhvervsevnetabserstatning, hvor særlige hensyn til skadelidte gør sig gældende, må det således som udgangspunkt have formodningen imod sig, at en henvendelse fra et forsikringsselskab i sig selv kan føre til, at skadelidte herved modtager erstatningen mod bedre vidende, om end det ikke kan udelukkes at kunne være tilfældet i særlige situationer.

Hvis forsikringsselskaber kan sikre sig en tilbagebetalingsret ved blot at skrive til skadelidte, at forsikringsselskabet mener, at skadelidte ikke har ret til erstatningen med den virkning, at tilbagebetalingsbetingelserne vil være opfyldt, ville de skadelidte ikke kunne udnytte ydelsen til den forsørgelse, den er tiltænkt. En sådan henvendelse ville omvendt være uden risiko for forsikringsselskaberne.

3.3 Hjemvisning

Hvis retten finder grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 17. oktober 2018 ..., men på den anden side ikke finder at kunne give Tryg medhold i de af selskabet nedlagte påstande, kan retten hjemvise sagen."

Biintervenienten [REDACTED] har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet af 1. april 2020, hvoraf fremgår blandt andet:

"At Biintervenienten i denne sag har opfyldt sine forpligtelser efter ASL § 42, stk. 2, og at hun hverken har fortiet eller afgivet urigtige

oplysninger jf. ASL § 40a, stk. 1, nr. 1 og 2, og at der er enighed mellem parterne herom. Efter Biintervenientens opfattelse er der derfor ikke grundlag for at statuere ond tro.

At den tidsmæssige udstrækning af løbende erhvervsevnetabserstatning følger af ASL § 17, stk. 8 og 9, hvorefter tilskadekomne har ret til løbende erstatning for erhvervsevnetab, indtil der træffes afgørelse om det varige erhvervsevnetab i denne sag ved afgørelsen den 25. juli 2018. jf. forudsætningsvist ASL § 17, stk. 1 og stk. 8.

At der i ASL ikke findes hjemmel til tilbagebetaling udover, hvad der fremgår af ASL § 40a, hvor der ved forståelsen af denne bestemmelse ifølge forarbejderne drages en kobling til under retningspligten i ASL § 42, stk. 2, således, at "mod bedre vidende" skal forstås således, at man kan risikere at blive mødt med et tilbagebetalingskrav, hvis man mod bedre vidende undlader at give de nødvendige oplysninger efter loven eller hvis der afgives urigtige oplysninger, og at den tilskadekomne således skal være i ond tro herom. Parterne er enige om, at Biintervenienten i denne sag har afgivet al nødvendig information rettidigt. Biintervenienten har derfor i denne sag ikke har været i ond tro.

ASL § 40a, der må betragtes som særregler, finder anvendelse i sager om tilbagebetaling af arbejdsskadeerstatninger. Da der netop er tale om særregler, er det disse regler, der finder anvendelse i denne sag, og ikke reglerne om *Conditio Indebiti*.

Sagen anlagt af sagsøger må betragtes som en ren politisk sag med henblik på at synliggøre, at selskabet i udbetalingsmæssigt øjemed bliver "sorteper" i forhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings sagsbehandlingstid, hvilket alene kan løses ved en lovændring."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagen angår en prøvelse af Ankestyrelsens afgørelse af 17. oktober 2018.

██████████ kom til skade den 6. april 2010, hvorefter Arbejdsskade-destyrelsen og siden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf en række afgørelser om midlertidig erhvervsevnetabserstatning. ██████████ s

erhvervsevnetabsprocent blev herefter ansat til 35, når [REDACTED] var i ansættelse i fleksjob og til 50, når [REDACTED] modtog ledighedsydelse, idet det herved bemærkes, at erhvervsevnetabsprocenten var og er afhængig af hendes indtjening før arbejdsskaden sammenholdt med hendes indtægt i de forskellige perioder efter arbejdsulykken. Ved afgørelse af 22. marts 2017 blev den midlertidige erhvervsevnetabsprocent senest fastsat til 50.

[REDACTED] blev med virkning fra den 1. marts 2018 ansat i fleksjob, hvilket hun orienterede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om den 16. marts 2018. Den 10. april 2018 sendte hun sin lønseddel for marts 2018 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som den 25. juli 2018 traf afgørelse om, at hendes erhvervsevnetabsprocent skulle fastsættes endeligt til 35.

Tryg Forsikring A/S har frem til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 25. juli 2018 udbetalt erhvervsevnetabsberstatning i henhold til afgørelsen af 22. marts 2017, hvilket forsikringsselskabet har været forpligtet til, uagtet at [REDACTED] var blev ansat i fleksjob pr. 1. marts 2018. Det er ubestridt, at det for meget udbetalte beløb for perioden marts-juli 2018 udgør i alt 20.465 kr.

Sagen angår herefter, om Tryg Forsikring A/S har krav på tilbagesøgning af beløbet i henhold til arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, nr. 3.

Af arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, nr. 3 fremgår, at der træffes afgørelse om tilbagebetaling, når den tilskadekomne mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

Parterne er enige om, at det ved sagens afgørelse kan lægges til grund, at [REDACTED] uberettiget har modtaget de omhandlede beløb i perioden marts-juli 2018, idet hun som nævnt blev ansat i fleksjob pr. 1. marts 2018. Spørgsmålet er herefter alene, om hun modtog den for høje erhvervsevnetabsberstatning mod bedre vidende.

Som anført i forarbejderne til arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, nr. 3, skal hensynet til korrekte afgørelser, herunder at modtageren alene modtager det beløb, som den pågældende efter loven er berettiget til, vægtes højt.

På den anden side må det tillægges vægt, at erhvervsevnetabsberstatning er beregnet til dækning af almindelige leveomkostninger, hvorfor der efter praksis stilles lempelige krav til beløbsmodtagerens gode tro.

Det må endvidere tillægges betydning, om modtageren af beløbet har iagttaget sin underretningspligt efter arbejdsskadesikringslovens § 42, stk. 2, ligesom

modtagerens forudsætninger for at indse, at der var tale om en fejl, skal tages i betragtning. Endelig må størrelsen af det for meget udbetalte beløb indgå ved vurderingen af, hvorvidt beløbene er modtaget mod bedre vidende.

I den foreliggende sag har [REDACTED] iagttaget sin oplysningspligt over for Tryg Forsikring A/S og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og de udbetalte beløb har været beregnet til dækning af hendes almindelige leveomkostninger. Hertil kommer, at det ikke er godtgjort, at [REDACTED], der er uddannet gartner, havde kendskab til, hvordan erhvervsevnetabsprocenten og erhvervsevnetabsberstatningen skulle beregnes – heller ikke selv om hun var repræsenteret af advokat. Der er endvidere henset til, at beregningerne af erhvervsevnetabsprocenten i perioden fra november 2012 til marts 2018 er foretaget på baggrund af skiftende størrelser af [REDACTED]s indtægter. Endelig udgør de for meget udbetalte beløb i alt 20.465 kr. svarende til 5 månedlige udbetalinger på hver 4.093 kr. før skat, som ikke findes at være af en sådan størrelse, at dette i sig selv kan begrunde, at [REDACTED] modtog beløbene mod bedre vidende. Betingelserne for at kræve tilbagesøgning af beløbet er derfor ikke opfyldt.

Den omstændighed, at Tryg Forsikring A/S den 23. maj 2018 tog forbehold for at rejse krav om tilbagebetaling, kan ikke føre til en anden bedømmelse, idet forbeholdet – som ikke indeholder en beregning af det beløb, som erhvervsevnetabsberstatningen efter Tryg Forsikring A/S' vurdering skulle reduceres til – ikke i sig selv kan føre til, at [REDACTED] har modtaget de omhandlede beløb mod bedre vidende.

Det forhold, at forsikringselskaberne ikke har mulighed for selv at standse eller nedsætte de løbende udbetalinger, findes ikke at kunne medføre en lempeligere adgang til at søge tilbagebetaling.

På denne baggrund og efter en konkret vurdering tager retten Ankestyrelsens principale påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal Tryg Forsikring A/S betale sagsomkostninger til Ankestyrelsen. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og karakter fastsat til 40.000 kr. inklusive moms til dækning af udgiften til advokatbistand.

Ankestyrelsen er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Ankestyrelsen frifindes.

Tryg Forsikring A/S skal til Ankestyrelsen betale sagsomkostninger med 40.000 kr.

Sagsomkostningerne skal betales inden 14 dage og forrentes efter rentelovens § 8 a.